

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 April 1872, kl. 5 e. m.

Betänkande, i anledning af väckta motioner om ändringar i nu gällande tullstadga.

Inom Andra Kammaren har Herr *O. Wikström* uti särskilda, till Bevillnings-Utskottet hänvisade motioner (N:ris 124 och 179) föreslagit:

dels "att stadgandet uti Kongl. Maj:ts nådiga Tullstadga af den 7 December 1860 § 65 mom. 1 a. b. angående kaffe, socker och fabrikater deraf, tobak och fabrikater deraf, vin, brännvin och sprit af såväl utländsk som inhemsk tillverkning, må upphävas"; samt

dels "att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t gör hemställan derom, att § 93 af gällande tullstadga erhåller den ändring, att undantagsbestämmelsen deri för brännvin och sprit af säd eller potatis utgår".

Hvad angår det förstnämnda af dessa förslag, vill Utskottet främst anmärka, att, enär åberopade § 65 icke innehåller något sådant stadgande, som det af motionären till ändring föreslagna, har Utskottet antagit motionen afse § 63, hvilken uti mom. 1 stadgar, att vid inrikes sjöfart, hvarunder ensamt eller till en del saltsjön befares, skola, från tullplats med ständig tullbevakning, lastade fartyg i allmänhet forses med förpassning för så väl fartyget som deri inlastadt gods; att från detta allmänna stadgande äro undantagna: a) seglande fartyg under femton lästers drägtighet, som gå från tullplats till ort inom samma sjötullkammaredistrikt, äfvensom till ort inom nästgränsande sjötullkammaredistrikt, då i detta sednare fall någon del af Sundet från och med Malmö till och med Torekow icke befares; samt b) ångfartyg eller prämar, som af ångfartyg bogseras, hvilka gå genom Göta och Trollhätte kanaler från rikets östra kustorter eller platser vid

Bih. till Riksd. Prot. 1872. 5 Saml. 1 Afd. 12 Häft.

den inre segelleden till de vestra kustorterna eller tvärtom, eller emellan särskilda kustorter vid saltsjön, då dervid icke någon utländsk ort tillika anlöpes; samt att dessa undantagsbestämmelser dock icke gälla för följande varor utöfver vissa bestämda kvantiteter, nemligen kaffe, socker och fabrikater deraf, vin alla slag, brännvin och sprit af så inhemsk som utländsk tillverkning, hvilka varor sålunda vid transport sjöledes, dervid saltsjön befares, måste åtföljas af vederbörlig förpassning.

Ehuruväl Utskottet fullt erkänner befogenheten af motionärens allmänna sats, att i statens eget intresse bör undvikas sådant, "som kan störande inverka på handels och sjöfartens ändamålsenliga gång och utveckling", har Utskottet dock uti ifrågavarande hänseende bort erinra, att de såsom hinderliga och besvärande för omsättningen öfverklagade stadgandena angående förpassning af ofvanuppräknade, i egenskap af tullpliktiga, särdeles betydande artiklar, varit betingade af omsorgen att betrygga statens okränkta åtnjutande af dess på tullbevillningen beroende inkomster, samt att dessa stadganden, för så vidt de för detta viktiga ändamål anses alltjemt nödiga, visserligen fortfarande böra orubbade bibehållas. — Då det icke utan allt för betungande kostnader lär vara möjligt att uti vår vidsträckta skärgård tillbörligen öfvervaka trafiken, utgöra dess förpassningsstadganden en iufvudsaklig kontroll derå, att icke de ifrågavarande tullpliktiga varorna, under sken af transport endast inrikes orter emellan, i verkligheten blifvit afhentade från annat utifrån kommande fartyg eller från plats i skärgården, och vid sådant förhållande har Utskottet ansett kunna med skäl befaras, att upphäfvandet af denna kontroll skulle tillskynda icke allenast staten utan äfven det lofliga utbytet olägenheter och förluster, som visserligen icke kunde uppvägas af de sjöfarten i allmänhet derigenom beredda fördelar. Utskottet hemställer alltså,

1:o

att det ifrågavarande förslaget till ändring af Tullstadgans § 63 icke må af Riksdagen bifallas.

I afseende dernäst å motionärens förslag angående upphäfvande af undantagsbestämmelsen i § 93 af gällande tullstadga samt medgifvande af rättighet att å tullnederlag upplägga äfven utländskt brännvin och sprit af säd eller potates, bör erinras, att grunden för detta undantagsstadgande, nemligen att någon motsvarande förmån hittills icke varit dylik inhemsk vara medgifven, allt fortfarande måste anses gällande, enär den nuvarande lagstiftningen för tillverkning af brännvin väl lemnar rätt till uppläggande af brännvin å nederlag vid bränneri, samt anstånd med afgiftens erläggande under högst ett år eller till det nya bränningsårets början, men alldeles icke, på sätt motionären likväl antagit, i vidsträcktare mån eller till någon motsvarighet med hvad i afseende å tullnederlag eger rum, tillämpar grundsatsen, att afgiften till staten skall utgöras först när varan fritt disponeras. — Först om och sedan rätt till uppläggande å tullnederlag befunnits,

utan fara för statsverkets inkomster samt utan svårighet för kontrollen och redovisningen deraf, kunna medgifvas inom landet tillverkadtt bränvin och sprit, lärer således, enligt Utskottets åsigt, tiden vara inne att taga under ompröfning i hvad mån dylik fördel må kunna beredas jemväl den utifrån införda varan af enahanda beskaffenhet; hvarföre hemställes,

2:o

att ifrågavarande framställning angående ändring af gällande Tullstadgas § 93 icke för det närvarande må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 29 April 1872.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

N:o 17.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 April 1872, kl. 5 e. m.

Memorial, angående ännu icke afgjorda tullbestämmelser för vissa artiklar.

Uti sitt betänkande N:o 9 har Bevillnings-Utskottet hemställt att, med pröfningen af tullsatserna å bränvin och sprit samt æther och æther spirituusus, må anstå till dess Riksdagen fattat beslut i anledning af väckta motioner om